

NAŠE SLAVNÁ ČARODĚJNÁ ŠKOLA
autor námětu, scénáře, hudby

(1)

Oldřich Novák

I. jednání

Hejkal Naše slavná, naše slavná, naše slavná, naše slavná ...!

Pařez Čarodějná..!
Vítá vás a všechny zve vás, volá, začíná čarodějny karneval.

Hejkal Jaktěživo nikdo neviděl pohromadě tolik strašidel.
Pařez Každého hned škola proslaví.

Hejkal Do života tě hned postaví.

Oba Bu bu bu třída lesní druhá bé, naši žáci to nejsou ulejšváci,
naše třída lesní, k nám do lesa nesmíš, boj se nás všech
strašidel třídy lesní druhé bé!

Pařez Já jsem pařez, to bude doma nářez, že jsem ve škole nic, nic
nevěděl.

Hejkal A já jsem hejkal, já jsem tě v tom nechal, já jsem ti
nenapověděl.

Skřítek Já jsem skřítek lesní, co do obory nesmí, vyspím se pěkně
v listí, aby o mně nikdo nevěděl.

Všichni Naše slavná čarodějná škola, naše třída lesní druhá bé, každý
z nás se tu něco dozvěděl, těžko se před námi někdo schová,
když zamňouká kocour, zapiští myš a zahouká sova, jsme tu
všichni v lesích, všech bažinách lesních, těžko by se s námi
nějaký človíček pral nebo se nám vzpouzel. V naší čarodějné
škole magii a kouzel učíme se svému řemeslu.

Hejkal Ticho! Začíná mňoukat, pištět a houkat, začíná vyučovací
hodina!

Skřítek Vchází náš čarodějny profesor!

Všichni Náš pan čarodějny profesor, to je náš vzor vši magie a kouzel. Kdo by se mu vzpouzel, jeho kouzlům nikdo
neodolá, on a jeho kniha magie a kouzel všechno srovná, kdo
by se jen vzpouzel, on a jeho čarodějny hůlka, boj se
človíčku, už tě zbude jenom půlka ... bu bu bu ... boj se nás
jen potkat ...

ževák :

Profesor

Čáry máry pod kočáry, dravčí zub se v jámě vaří, vyučování
už začíná! Všechno pěkně na svá místa, lavice školní
nachystat, výzdobu třídy jsi měl na starosti ty – Hejkale!

Hejkal Já zapomněl...

- 2-
vylezaji pavouci
protoze se pavouci
- Profesor Rozestřít všude pavučiny!
- Skřítek
Hejkal Čary máry, my jsme bratři ...
- Profesor Ať je všechno jak se patří ... lesní skřítku nebuď líný!
- Skřítek
Hejkal Vyučování může začít.
- Profesor Už se v jámě voda škvíří, vylézají hadi, štíři, pavouci, čerstvá křídla netopýří...
- Všichni Náš pan čarodějný profesor všechno temným kouzlem přikryje, už se v jámě voda vaří, ať se naše kouzla zdaří.
přibíha:
- Ohnivec Ohnivý mužíček jméno mé, z lesa mám kousíček do vašich lidských obydlí, všechno zapálím, všechno srovnám i kde nikdo nebydlí.
přibíha
- Jezinka Omlouvám se, že jdu pozdě do školy, pane profesore. Já jsem Jezinka a jsem tuze mladinká, nehtíky mám dlouhé, malované ...
- Profesor Co je to za pořádek?
přibíha sedá si na pater
- Meluzína Prosím, prosím, já se omlouvám, že letím pozdě, protože jsem si musela vyfoukat vlasy. Mám umytou hlavu a nový účes - heč!
- Pařez To jo, ty umouněnko, to ti tak věřím. A nesedej si na mě, nebo mě celého umáčíš!
zpívá ať ať ať v prostotu
- Meluzína No dovol! Já jsem meluzína, lidem lítám do komína, všechny kouty v domě prosmejčím - čím, čím, čím...
- Profesor Do lavic, ticho! Začneme opakování. Probereme si znovu zaklínadlo - základy strašení. Abraka, dabraka, země je kulatá...
- Meluzína Fíííí - všechno je na draka.
- Profesor Proč?
- Všichni Protože se nás už nikdo nebojí, nikdo nebojí, bu bu bu škyt...
- Profesor No tak, co je to s vámi? To přece nejde takhle - takhle ...
- Pařez Prosím, prosím, náš čarodějný pane profesore, děti se nás už vůbec nebojí...

- Všichni / souhlasí s patřičným řevem a zmatkem /
- Pařez Já jsem pařez, ehm, ehm, bludný pařez, ehm, lidi o mě zakopávají a vůbec nebloudí.
- Hejkal A já, hejkal, bych toho nejraději nechal. Hejkal jsem prosím na pytláka, hejkal, hejkal, ten se jen smál, abych toho nechal a potom mě hnal z lesa ven, būůů, būůů, béééé...
- Meluzína Já jsem meluzína, já už také nepůjdu strašit do komína, jednak je tam hrozná zima a fouká tam, lidé schválně netopí a mně je tam smutno.
- Jezinka Nehtíky mám dlouhé, malované a do chaloupky hajného Myslivečka ů mě nikdo strašit nedostane. Dostala jsem vynadáno od dětí, zlomili mi pastelky , būůůů, škyt, kdo mě potěší. Stejně je to na houby, přes den chodit do školy a navečer a v noci chodit strašit po lesích a v lidských obydlích. Dělají si z nás jen blázny.
- Ohnivec Bum, brm, bum, vrm, šmrmmm, bác, to je pro pět blesků na nebíčku. Chtěl jsem se trochu protáhnout u sedláka Jíry, zapálit mu stavení, protože na mě byl drzý. Ten mě ale hnal, popadl sukovici a au, au, auvej – podívejte se na tu bouli. Co mi na to šmatáš, au, au, au, au...
- Všichni To je pravda, to je pravda ...!
- Profesor Co je pravda?
- Všichni Děti se nás nebojí a nikdo o nás nestojí, bu, bu, būůů...
- Profesor Prásk! Co je to za práci?
- Skřítek A já, lesní mužik, darmo mlhu mlžím, zavádím lidi po starých zbloudilých cestách, s tím musím zkrátka přestat, nikdo se mě také nebojí, nikdo mi nenaletí...
- Profesor Ty zpropadené děti! Co budeme dělat?
- Sova *přítelá sova hū hū, hū hū, a přítelá mu doucha*
Já vám poradím. Děti jsou zkrátka chytré – v tom to vězí.
- Profesor Cože?
- Sova Professore, já vám dobře poradím ...
- Profesor To je nápad k nezaplacení

Všichni Co, co, co ?

Profesor No přece, vezmeme dětem tu jejich moudrost co se ve škole učí. Písmenka, číslovky, nějaké ty notičky – chi, chi, chi,. Děti budou hloupé a přestanou se učit a my na ně vyrazíme. Budou se nás zase bát.

Všichni Hurá, hurá, hurá !

Profesor A my vyhrájeme!

Všichni A my vyhrájeme, vyhrájeme, vyhrájeme, hurá, hurá, hurá! Náš čarodějný profesor, to je náš vzor vši magie a kouzel, kdo by se nám vzpouzel, jeho kouzlům nikdo neodolá... Ale jak to uděláme?

Profesor Jak tenhle uzel rozetnou, rozštípnout? ... Už to mám, už to vím! Vydám se sám, jako školní inspektor, do jejich školy, všechno zabavím, sebe proslavím. Má to ale malý háček. Děti musí samy, dobrovolně pomoci mému plánu. A pak se podle starého čarodějného práva vši magie a kouzel všechno určitě podaří. Jinak nemohu mít nad nimi moc. Nastražím na ně léčku, vznikne pěkná mela, docela zmatek a až to poznají, bude pozdě. Na zemi už zavládne hloupost a strach ... slyším už ten nárek dětí, jejich matek ... pěkně zvesela... Vy budete zatím po škole. Budete si všechno, všecičko opakovat.

Všichni Bů, bů, bů – to snad ne.

Profesor Jak je to snadné!

*a mizí v propadle nebo
vra du zascénou*

Všichni Náš pan čarodějný profesor, to je náš vzor. Jeho kouzlům vši magie a kouzel nikdo neodolá, ať žije on i my, naše slavná čarodějná škola. Cha, cha, cha, chi, chi, chi, naše slavná čarodějná škola vítá vás a zve vás všechny dál. Vítá vás a zve vás všechny dál, začíná čarodějný karneval. Naši žáci to nejsou ulejnáci, třída lesní druhá bé, naše třída lesní, k nám do lesa nesmíš, naše druhá lesní bé, naše druhá lesní bé...

*loutky musí být prostě a mít pohyb
bři mluvením, aby nebyly statické!
V podstatě odichnu z píraji svéj monolog,
nobo se oto alespon svaži (v rámci
možnosti jednotlivých členů), převodně
jsem to psal jako i muzikál*

II. jednání

seu v la nicích
no ky ma hoře :

- Pája Ty, Jájo ...
- Jája Co je, Pájo?
- Pája To je pěkná otrava – být pořád po škole. Včera jsme byli taky a já musel napsat stokrát – nebudu zlobit.
- Jája To nic není. Já musel dvěstěkrát napsat – budu ve škole všechny zdravit.
- Pája Stejně je to jen kvůli nim.
- Jája Kvůli komu?
- Pája No, kvůli holkám přece.
- Jája Už mě to tu nebaví, kdyby tak škola vůbec nebyla.
- Pája Stejně za všechno může Jájinka, žalovala učitelce, že jsem ji sebral lízátko, ale stejně to není žádná pravda.
- Holky / přicházejí, Jájina má v ruce lízátko / Ahoj kluci!
- Kluci No to snad ne!
- Pája Podívej se co má!
- Jája Lízátko!
- Pája A kvůli také jsem byl po škole.
- Jájina Kluci, tak už se na nás nezlobte.
- Pája Ty máš ale krásné copy.
- Jájina Au, au, netahej mi za ně!
- Pája Tak mi dej to lízátko, když už jsem kvůli tobě tolik dostal.
- Jája Nech ji být. Pojď si raději zahrát na dvůr kuličky, dokud je velká přestávka.
- Pájina Kluci, pojďte si raději zahrát na babu, nás to tady ve škole taky nebaví...

peřidání catodery převěcovy za uspekto ta
(natioetta)

(B)

- Inspektor Co to slyším, co to slyším? Tak vás nebaví škola, vás nebaví se učit?
- Všichni Ale baví, baví, moc nás to baví. To my jsme jenom tak žertovali
- Jája /Pájině po straně/ To víš, já řeknu pravdu a budu zase po škole. Tůdle nudle.
- Inspektor Milé děti, mě se bát nemusíte. Já jsem totiž školní inspektor Vědínek a můžu vás té vaší školy zbavit.
- Všichni Co - cože?
- Inspektor No, vždyť jste si říkali, že nechcete chodit do školy, že je to pěkná otrava, ne?
- Jájina A jak to chcete udělat, že nás zbavíte školy?
- Inspektor Když mi jenom trochu pomůžete, tak se nám to podaří. Stačí jenom když teď při příští vyučovací hodině budete schválně špatně odpovídat. To ostatní já už zařídím, s tím už si poradím.
- Kluci Tak dobře.
- Inspektor Tak já se na to připravím, už je slyšet zvonění. A pamatujte si - o mně ani muk a nebojte se, všechno zařídím. *mini, o dle'ta,*
- Kluci *ptičerů* Ten je nějaký divný - ten Vědínek.
- Učitel Tak děti ...
- Děti Dobrý den, pane učiteli, dobrý den...
- Učitel Dnes si zopakujeme to, co už dávno umíme - tedy abecedu, základní číslice a pak si i společně zazpíváme písničku. K tabuli půjde Pája. Tak Pájo, napiš nám pěkně od začátku abecedu. *o dle'ta'*
- Pája / píše a říká si / á, bé, /zvuk/ dé ... chi, chi, chi, che, che, che...
- Učitel Co to bylo?
- Pája To nic, pane učiteli, to byl jenom...
- Učitel Tak znovu / zkouší to sám / á, bé, /zvuk/, dé ...chi,chi,chi,che,che,che..

- Učitel Tak nevím, jsem z toho celý popletený. Že bych na něco zapomněl? No, sedni si, k tabuli půjde Jájina.
- Jájina Ano, pane učiteli, už běžím.
- Učitel Smaž tabuli, dobře děkuji a teď, vyjmenuj číslice od jedné do deseti.
- Jájina jedna, dvě, tři, čtyři /zvuk/, pět chi, chi, chi, che, che, che... *o d le' te'*
- Učitel Počkej, na něco jsi zapomněla.
- Jájina Ale nezapomněla, pane učiteli.
- Učitel Ale zapomněla – jedna, dvě, tři, /zvuk/, pět /chichotání i od dětí/
Na mou věru, teď ani sám nevím, jak to vlastně je. Jsem z toho celý popletený. Sedni si. Víte co, děti. Raději si společně zazpíváme. Pozor, základní tón ...á..á.. a zpívejte ovčáci, čtveráci.
- Děti Ovčáci, čtveráci.... / velice falešně /
- Učitel Co to je? Dávejte pozor. /zpívá sám/ Ovčáci ... /falešně/
Co se to děje? Ani zpívat nám nejde. Jako bych všechno zapomněl, nebo co. My snad budeme muset školu zavřít, když nedokážeme pořádně učit. Děti, jděte domů.
- Děti Hurá, hurá! Nebudeme se už učit, hurá!

/ učitel sedí smutný za katedrou, z dálky je slyšet chichot inspektora, děti odcházejí, ale těsně před odchodem se zastaví/
- Pája Počkat, co jsme to vyvedli?
- Jájina Když se nebudeme učit, tak přece budeme hloupí.
- Pájina No teda, no teda, co teď?
- Jája Musíme s pravdou ven.
- Všichni Pane učiteli, víte, my....
- Pája Byl tady takový divný pán o velké přestávce, povídal, že je školní inspektor, že se jmenuje Vědínek...
- Učitel No a...?

- Jájina A my jsme se trochu zlobili na školu...
- Pájina Že se musíme učit...
- Kluci My jsme byli taky trochu naštvaní, že musíme být po škole, ale zasloužili jsme si to a tak...
- Pája Já jsem opravdu zlobil...
- Jája A já jsem opravdu ve škole nezdravil...
- Pájina A já jsem si to s tím lízátkem vymyslela, já se omlouvám...
- Jájina A já už nebudu o přestávkách hrát na babu – slibuju.
- Všichni Pane učiteli, prosím, co budeme dělat. My jsme mu pomohli začarovat písmena, číslice i noty.
- Učitel Vy jste to vyvedli. Tak takhle je to. Pomohli jste totiž zlému čaroději k tomu, aby nám postupně sebral ze světa všechnu moudrost a učení. Kradl písmenka, číslovky, noty a lidé, samozřejmě nejdřív děti, se stanou hloupí.
- Jája Tak a co teď?
- Učitel Je jediná možnost. Dostat se do čarodějovy školy a tam postupně ukradenou moudrost zase získat.
- Všichni Jak?
- Učitel To už vám neporadím. Vidíte, že i já jsem moudrost ztratil. Neumím abecedu, neumím počítat do deseti, falešně zpívám.
- Jája a Pája: Pane učiteli Udítko, nebuďte smutný.
- Učitel: Jak a koho teď budu učit? A, B, D,...1,2,3, 5,...ovčáci, čtve-
ráci..... co teď budu dělat, jak já teď budu učit, učit, já učitel Udítko, ko,ko,ko,.....

*sedi sám na scéně: bēdujē opova se
komalu
zacíva*

II. jednání – dohra před oponou

Jája Ty, Pájo, udělali jsme dobře, že jsme se vydali na cestu sami?

Pája To víš, že ano, Jájo. Nejvíc jsme to zbabrali, víš?

Jája Máš pravdu, Pájo. Ty, jak teď obstojíme a jak teď čarodějnou školu najdeme?

Pája To nevím, Jájo. Budeme se držet moudré rady mojí babičky: Když něčemu věříš, jdi za tím, nepřestávej a štěstí si tě najde. Máš tu knížku, Jájo?

Jája Jakou?

Pája No přece slabikář, tam nám musí čaroděj všechno do posledního písmenka, číslice a noty vrátit.

Jája To se ví, Pájo. Tak hurá za nosem /hvízdot/ □armoutě, vemoutě, já se tě nebojím.

Pája My se tě nebojíme.

Oba To je naše zaříkadlo.

zpívají!

Nemáme strach
my se tě nebojíme
nemáme strach
a něco o tom víme

Jája, Pája my dva kamarádi
teď dobře obstojíme
my se tě nebojíme.

Ať máš třeba strašidelné pomocníky
všechny přemůžeme,
tak žádné s tím cavyky .

Nemáme strach,
tak dobře obstojíme
a zlého kouzelníka,
teď odplata ho čeká
a to co jsi nám vzal , naše písmenka, číslice a noty –
tak nám to pěkně vrať,
nečekej slitování.
Já se tě nebojím !
My se tě nebojíme!

Jájo, Pájo , tak jdem!
do ukončení přestavby

Opakujeme ... pamapam.....pískání

od chůze do potačce

otvírá se opona

přilétá

Meluzína

To je bašta, že máme prázdniny a že se nás děti už zase bojí.

Jezinka

Já jsem jezinka a nehtíky mám dlouhé, malované a do chaloupky hajného Myslivečka chodím strašit tuze ráda, to je paráda, to je paráda...

Hejkal

zařve – vydá příšerný zvuk

Ohnivec

/ vletí na scénu a šmejdí / Kde jsi? Já si tě najdu! Hejkale, vylez! Jestli nevylezeš - zapálím ti kožich!

Hejkal

No, co je, Ohnivče?

Ohnivec

Já si tady klid'ánko dřímám, zdá se mi o krásném ohýnku a vtom takový řev. Doteďka neslyším na jedno ucho.

Hejkal

Když hejkal zahejká musí spadnout i borovice. To bys viděl jak se mě teď děti bojí.

Skřítek

Chi, chi, chi, chi, chi – to byste měli vidět, jak lidi bloudili, když jsem je vedl po starých lesních cestách, nemohli vůbec najít cestu z lesa ven.

Všichni

To je nádhera, mít zase prázdniny!

Meluzína

Však jsme si je zasloužili.

Jezinka

Jo, prázdniny. Za chvíli je tady kouzelník, začne škola a budeme se zase muset učit.

přichází

/ blesky a hromy /

Kouzelník

Tak dost!

Všichni

Náš pan čarodějny profesor, to je náš vzor.

Kouzelník

Tak už dost. Jak jistě víte, podařilo se to, co by se jistě nepodařilo vám. Sebrat lidem to co se učí ve školách. Proto se vás děti zase bojí, protože jsou hloupí.

Všichni

Sláva, ať žije náš pan profesor!

Kouzelník

No dobře. Na začátku školního roku si, tak jako vždy, zazpíváme.

(11)

Všichni „tančí“ a zpívají

-11-

At' zní hymna podle starých zvyků
Každý den co světem stojí svět
Hymna strašidel a kouzelníků
Stará nejmíň tři tisíce let
Už se v jámě černý kořen vaří
Už se z jámy valí černý dým
At' se nám všem čarování daří
Hip, hip, hurá, my jsme prima tým.

- Kouzelník Tak, to bychom měli a teď k tabuli půjde, k tabuli půjde...
- Všichni Ne, ne, ne, po prázdninách se nezkouší.

/rány na dveře/
- Kouzelník Co to je, co se děje?
- Jája / za portálem / Já ti říkám, Pájo, že je to tady,. Taková barabizna a přímo uprostřed lesa.
- Pája Máš pravdu, tak jdeme dovnitř. / znovu rány a oba vstoupí /
- Kouzelník Co sem lezete?
- Pája To je on, Jájo, Vědínek!
- Jája Máš pravdu, je to on, inspektor Vědínek.
- Kouzelník Koukejte odtud mazat, sic... /strašidla straší /
STRAŠIDLA BU BU BU...
Kluci Já se tě nebojím, my se vás nebojíme.
- Kouzelník Dobrá tedy. Dovolte, abych se představil – jsem profesor s hodností čaroděje a dále jsem třídní učitel druhé lesní B.
- Strašidla To jsme my, to jsme my my my
- Kouzelník Tak copak byste chtěli, chlupci?
- Pája Vraťte nám naši moudrost...
- Jája Písmenka, číslice, noty. Všechno co jste nám ukradli!
- Kouzelník Tak to jen tak lehce nepůjde, když jste mi je sami dobrovolně vydali.
- Strašidla Chi,chi,chi,cha,cha,cha, vydali, vydali...

Kouzelník Tiše, žáci! A vy, chlapci, chcete se naučit čarovat? Něco vám ukážu. Teď Vás oba začaruju:

Četne divadlo a čarují

Čáry máry fuk,
ať zmizí první kluk chachacha
čáry máry čarafuk
ať zmizí i druhý kluk!

Čáry máry čára fuk
po ulici běží kluk
čáry máry čára číra
změníme ho v netopýra

Čáry máry čara číra
proměnil se zase v štíra
čáry máry čára čír
Na copak se změni štír?

Do třetice čáry máry
štír se změni v okuláry
A z okulár čáry fuk
zas je tady první kluk!
A z okulár čáry fuk
Zas je tady druhý kluk.

Konec četne divadla

Tak co tomu říkáte, pěkné, že? Chcete se naučit čarovat?
Nebo vás oba začaruju - proměním Vás zase v štíra nebo
netopýra a nechám vás tak.

Strašidla bubububub bububu bu

Jája, Pája ne, ne, ne, my nechceme být hloupí !!!

Jája Já se tě nebojím

Pája Já se tě taky nebojím!

Oba My se tě nebojíme

prohlašuji, masimceim vsoc vy daf

Kouzelník Dobrá tedy, vidím, že nejste tak hloupí, že jste mi nenaletěli.

/hlas učitele Učítka/

Žáci, jak jsem vás to vždycky učil – jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, deset ... a,b,c,d,f, ... ovčáci čtveráci ...

Kluci Děkujeme, pane učiteli, za vaši pomoc,. Už to zase víme.

žáci poslouchejí a společ s učitelem nahlas opakují (vždy s opeřidávajíc i dítí v publiku)

- Kouzelník Je vidět, že s vámi už nic nesvedu. Musím vám podle starého čarodějného práva vrátit co vám patří.
- Kouzelník Abraka, dabraka, čarodějná kniha otevři se znovu a vydej co jim patří !
Číslici, písmeno , i notu.
Úsměv rozjasní vám tváře,
Vše se vrací do slabikáře!
/ číslice, písmenka, nota mizí z čarodějné knihy do slabikáře /
- čtené divadlo :
písmenka, číslice,
nota přibloudí
a musí v čarodějné
knize*
- Pája Jájo, vyhráli jsme!
- Jája Vyhráli, Pája, a teď hurá domů, do školy.
- Strašidla No a co teď bude s námi?
Děti se nás zase přestanou bát,
My jdeme s vámi do školy,
Chceme se učit, jdeme s vámi.
- Kouzelník Počkat. A co bude se mnou, koho já budu učit strašidelným kouzlům?
Zůstaňte tu se mnou, prosím, prosím...
- Jája Kouzelník má pravdu. To vám ho není ani trochu líto?
- Pája Každý máme přece svoji školu, kam chodíme rádi...
- Jája Kde máme svoje kamarády...
- Pája Kde vy se učíte strašit a my číst, psát, počítat.
- Strašidla Tak dobře. My zůstaneme s vámi pane profesore, nám by se po vás stýskalo.
- Jája Tak ahoj, strašidla!
- Pája Ahoj, ahoj!
- Strašidla Ahoj, kluci! A pozdravujte ve škole.
- Kouzelník Tak víte co moje strašidla, tak si společně zazpíváme!
- Strašidla Zazpíváme!!!
- Naše slavná, naše slavná, naše slavná, čarodějná
Naše slavná čarodějná škola
Vítá vás a zve vás všechny dál
Vítá vás a zve váš všechny, volá hurá, hurá, hurá

Ať zní hymna podle starých zvyků,
Každý den co světem stojí svět,
hymna strašidel a kouzelníků,
stará nejmíň tři tisíce let.

Každý den co svět už světem stojí,
strašidel se každý vždycky bál,
tak teď ať se také každý bojí,
ať už je to holka, princ či král.

R: Naši žáci, to nejsou ulejšáci,
naše druhá lesní B,
naše druhá lesní, k nám do lesa nesmíš,
naše druhá lesní B, naše druhá lesní B.

Zvedněme teď k nebi hrdě čela,
pařez v lese, hejkal za komín,
škodit, strašit do roztrhání těla,
hip hip hurá, my jsme prima tým.

Naše slavná čarodějná škola,
vítá vás a zve vás všechny dál,
vítá vás a zve vás všechny, volá,
začíná čarodějny karneval.

R: Naši žáci, to nejsou ulejšáci,
naše druhá lesní B,
naše druhá lesní, k nám do lesa nesmíš,
naše druhá lesní B, naše druhá lesní B.

NAŠE SLAVNÁ ČARODĚJNÁ ŠKOLA

autobusová scéna - režie: Hana Václavová

Sokolovské 981

STRAKONICE 38601

telefon 73 2 31 8 401

scéna: EVA BOUBÍKOVÁ

LOUTKY IVAN MORAVEC 606 610 580

premiéra 2005, postup audiot na S CHVÍLI M 2005

V REPERTOÁRU S RÁDOSTÍ OD ROKU 2005

POZNÁMKA - HLAVNÍ POSLÁNÍ A MOTTO POKÁDKY MOU PRO

UŠECHNO NA SVĚTĚ MUŽÍ MÍT RÁD :

(i žáci i strašidla nakonec musí dělat
co jim náleží)